

بررسی انطباق ساخت و ساز در محلات شرکتی شهر اهواز با توجه به ویژگی های

اقلیمی منطقه

شهره محسینی بنی طرف زاده^{۱*}، کورش لطفی^۲، مهران شبانکاری^۳

^۱ دانشجوی مدیریت محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان.

Shohreh_mohseini@yahoo.com

^۲ استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

Kouresh.ir@gmail.com

^۳ سرگروه جغرافیای شهرستان آبادان

M_mehran51@yahoo.com

شماره تماس نویسنده مسئول^{*} :

چکیده

پژوهش حاضر به منظور بررسی تأثیر دما در مدیریت و نحوه ی ساخت و ساز مناطق شرکتی در شهر اهواز صورت گرفته است که در این رابطه ابتدا با استفاده از داده های هواشناسی به بررسی عناصری چون دما و رطوبت و... پرداخته شد. در مرحله بعد با استفاده از شاخصهای زیست اقلیمی چون بیکر- ترجونگ و شاخص ماهانی به تعیین شرایط زیست اقلیمی این شهر پرداخته گردید. نتایج روش ماهانی و شاخص بیکر نشان داد که در شهر اهواز نیاز به سایه ؛ بیشتر از آفتاب احساس میشود. از بررسی های ساختمانهای مناطق شرکتی در شهر اهواز نتیجه گرفته می شود که شرایط آسایشی در ابنیه شرکتی به واسطه ی استفاده از مصالح مناسب تر ، پنجره های کوچک ، سایبان های عمیق ، دیوارهای ضخیم تر و استفاده از پوشش گیاهی مناسب بیشتر احساس می شود.

واژه های کلیدی: دما ، مدیریت محیط زیست ، شاخص های زیست اقلیمی ، روش ماهانی، ترجونگ

۱- مقدمه

مناطق شرکتی شامل محلاتی می باشد که بر اساس سلسله مراتب اجتماعی و پایگاه اقتصادی توسط شرکت نفت برای کارکنان خود احداث شده است. در این مناطق از یک طرح منظم شهری از نوع اروپایی استفاده کرده اند. امکانات و خدمات این منطقه یا محلات توسط شرکت نفت تأمین می شود و معمولاً این مناطق از